

СТАНОВИЩЕ

от проф. дн. Николай Аретов, Институт за литература- БАН

за придобиване на образователната и научна степен „доктор“ в научна област 3.5.

Обществени комуникации и информационни науки (Медии и комуникации – Чуждестранна журналистика)

с дисертационен труд на тема: „Латиноамериканската испаноезична публицистика от средата на XX век до днес”,

представен от Владимир Георгиев Стоичков, редовен докторант в катедра „Комуникация и аудиовизуална продукция“ на Факултета по журналистика и масова комуникация

с научен ръководител: проф. дфн Милко Петров

I. Оценка на качествата на дисертационния текст и

II. Приноси на дисертационното изследване

Проблематиката, към която се насочва дисертантът несъмнено е важна и актуална, при това не само в български контекст. Събран е значителен материал, който е добре систематизиран и поднесен. Той не съдържа никакви нови факти и интерпретации, но значителна част от него е непозната на българската публика. Дисертантът има амбицията да използва по-нови методи на анализ, както и на класификация на разглежданите текстове. Списъците в таблиците би било по-добре да бъдат не по азбучен ред, а хронологически, може и по популярност. Не бих казал, че тази класификация е нещо ново, някои от използваните жанрови определения могат да бъдат оспорени, но като цяло тя работи добре за нуждите на текста. Някои познати автори и текстове, например книги на Габриел Гарсия Маркес и Марио Варгас Лъоса, са представено сполучливо, като е въведен и по-непознатия контекст на тяхното възникване.

Сериозно достойнство на цялостната дейност на дисертанта са неговите публикации (статии и интервюта) на български, които популяризират латиноамериканската култура у нас. (Немалкото му публикации в чужди издания косвено спомагат за изграждането на авторитета на българските изследователи в очите публиката по света.)

Библиографската осведоменост на труда е добра, текстът може да бъде използван за справки кое, кога и от кого е преведено на български, а до голяма степен и каква е читателската и критическата рецепция на разглежданите автори и книги. Авторефератът е коректно изработен и напълно съответства на текста на дисертацията.

III. Бележки и препоръки

Съобразно професионалната специализация на автора на места текстът е по-скоро журналистически (публицистичен), отколкото строго академичен.

Текстът изобилстват повторенията, които лесно могат да бъдат отстранени. Прекалено много са буквените грешки, авторът не е прибягнал до проверка на правописа. Някои от термините са дадени в оспорима транслитерация - квалитативно и квантитативно, руптура (прекъсване), катецизъм, срещат се и отделни ненужни чуждици - репарирание (т.е. ремонт). Неточно е да се пише „книгата „Метаморфозис“ на Франц Кафка“, папа Хуан Павел II.

Поради огромния обем на изследвания материал някои от текстовете вероятно се познават от втора ръка (от писаното за тях), смущава цитирането на Ориана Фалачи през собствена публикация на дисертанта (Stoitchkov, 2020, стр. 26). Повечето линкове към статии на автора (<http://cort.as/-STjn>, <https://n9.cl/9yk7j...>), поне при мен не работят.

Някои от тезите на автора са твърде общи (т.е. могат да се отнесат към много други явления), други са оспорими. Три примера, правописът е запазен:

Тук можем да направим паралел с еротичното, като носител на мистериозно предизвикателство, което е в основата на гръцко-римската традиция и съответно е в основата на концепцията на западноевропейската култура, чието влияние се разпространи по всички континенти в периода на колонизацията. (с. 91)

... технологичната база на киното от миналия век не позволява пресъздаването на съновиденията, които обилстват в текстове на колумбийския писател и журналист. (с. 91)

Архетипите в генерален план са продукт на различните човешки култури и варират според географията, епохата и съответните норми и правила от социален, политически и религиозен характер. (с. 136)

IV. Публикации и участия в научни форуми

Авторът има множество публикации, които покриват изискванията на Правилника за условията и реда за придобиване на научни степени и заемане на академични длъжности в СУ „Св. Климент Охридски“. Владимир Стоичков е автор и на няколко литературни творби 3 публикувани на български и 3 – на испански, които косвено имат отношение към изследователските му занимания. Автобиографията му не посочва участия в научни форуми,

но изброява няколко изяви като „конферансист“ в различни литературни събития в България, Куба и Аржентина. Към това трябва да се прибавят медийните му изяви, както и работата му (като доцент) в университетите в Лоха и Кито (Еквадор).

V. Заключение

Като имам предвид вложените от дисертанта усилия, доброто му познаване на испаноезичната литература и журналистика в Латинска Америка предлагам на Владимир Георгиев Стоичков да бъде присъдена образователната и научна степен „доктор“ в научна област 3.5. Обществени комуникации и информационни науки (Медии и комуникации – Чуждестранна журналистика).

Дата: 8. 07. 2022

Рецензент:

Проф. дн. Николай Аретов